

Op de blaren zitten

R. Baljon *

Op LinkedIn en in andere uitingen zie ik weer goed bezochte bijeenkomsten. Congressen, meetings, scholingen; het vindt allemaal weer plaats. Bezoekers die hun enthousiasme via de socialmediakanalen ventileren. Bedrijven die zo blij zijn dat ze hun klanten weer live kunnen ontmoeten. En hoe fijn vinden we dat wel niet. Ik had al eerder een keer beschreven in het voorwoord, dat we echte sociale wezens zijn. We kunnen niet zonder elkaar. Laten we hopen dat we in de staart van de pandemie zitten.

Want volgend jaar april (18 april 2023) gaan wij ook weer ons wondcongres organiseren. Voor het eerst in het voorjaar, maar wel met vele anderen die het najaar nog niet vertrouwen en daarmee doorschuiven naar het voorjaar. Heel begrijpelijk. Op onze website kan je het eerste voorlopige programma al zien, je kan je al inschrijven en alle vier hoofdsponsors hebben zich al gemeld. Fantastisch toch!

De vraag is alleen of we dan voldoende zorgverleners hebben om zorg te verlenen in combinatie met het bezoek aan een congres. Het personeelstekort wordt overal beschreven. De pandemie lijkt de versneller te zijn van het toenemende tekort. De zorgkloof wordt rap groter. En het vreemde is dat je heel tegenstrijdige bewegingen ziet. De regering en andere spelers in de zorg willen bijvoorbeeld het zzp-schap onaantrekkelijk maken. In de Nursing van juli/augustus 2022 werd gelukkig ook al geschreven dat we deze grote groep niet kunnen missen. Natuurlijk moet je een aantal zaken goed regelen rond het zzp-schap, maar het biedt de schaarse zorgverlener ook flexibiliteit en eigen regie. Koester dat en regel dan de zaken die niet goed gaan, zoals pensioenregeling, verzekeringen en dergelijke.

En 1,2 miljoen inwoners staan naast het arbeidsproces. Ridicul maar toch? Hoeveel daarvan kunnen we wel niet (om-)scholen voor de zorg? Maar doe dat dan wel op een manier die hun kansen biedt in plaats van drempels. Een filosoof zei ooit: "Als je hetzelfde doet met de verwachting op een andere uitkomst, dan grenst dat aan waanzin". Dus dat moet anders. Middels disruptieve innovatie of omdenken, of middels wat voor vorm dan ook. Maar wel echt anders. Zo zag ik recentelijk dat een ouderenorganisatie de verplichte dubbele medicatiecheck had afgeschaft. Kijk, daar houd ik van. Lef om de dingen anders te gaan doen, want buiten de lijntjes is er meer ruimte.

En als we dat lef niet tonen, zitten we binnen korte tijd op de blaren van het brandend platform geheten 'de zorgkloof'.

Veel leesplezier.

* René Baljon, voorzitter WCS Kenniscentrum Wondzorg